

[Thisted Knudsen.]

Ejendom paa rette Maade. Det forekommer mig derfor, ikke mindst af Hensyn til hele Udviklingen af Landbrugets Beskæftigelsesforhold, at Regeringen, og det er vel navnlig den højtærede Indenrigsminister, ogsaa bør tage dette Spørgsmaal op til Behandling. Det er ganske urimeligt, at en Ejer, der har en Tjenestebolig, i Dag maa overveje, om han skal bygge en ny, fordi den, der er opført til Gaarden og som skulde benyttes til Tjenestebolig, nu er beslaglagt til andet Formaal. Jeg finder dette ganske urimeligt og ogsaa kostbart, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse.

Aidt: Jeg vil tillade mig at gøre det høje Præsidium opmærksom paa, at vi her i Folketingssalen har et alt for daarligt virkende Højtaleranlæg. Adskillige Steder i Salen er det saadan, at man enten overhovedet ikke kan høre eller i bedste Fald meget vanskeligt kan høre, hvad der siges fra Tingets Talerstol, naar ærede Medlemmer eller højtærede Ministre, som ikke taler afgjort højt og tydeligt, har Ordet. Dette er meget generende for Arbejdet i dette høje Ting. Da FAO-Konferencen havde til Huse her i Rigsdagsbygningen, kasserede FAO's Teknikere da ogsaa omgaaende vort Anlæg som helt ubrugeligt og satte deres eget op. Jeg forstaar godt, det var nødvendigt, og det gør sikkert langt de fleste af de ærede Medlemmer med mig. Der er god Grund til at kassere det Anlæg, vi har, som utilfredsstillende og til omgaaende at faa det erstattet med et nyt og bedre. Skulde det mod Forventning ikke kunne lade sig gøre, da maa adskillige af os, som i øvrigt har fuldt normal Høreevne, anmode om at faa tildelt Høreapparater. Paa bageste Række, bag hvilken der ofte er en saadan Færdsel og Uro, at det derfra er meget vanskeligt at følge Forhandlingerne i Tinget, er det i højeste Grad paakrævet at faa Høreforholdene ændret til det bedre. Jeg finder, at det er fuldstændig urimeligt, at Medlemmerne af dette høje Ting skal være afskaaret fra at følge Debatten eller blot have Vanskeligheder derved paa Grund af et daarligt virkende Højtaleranlæg, og jeg henstiller til det høje Præsidium, at et godt og tidssvarende Anlæg snarest bliver indlagt til Glæde og Gavn for Tingets ærede Medlemmer og for Rigsdagens Arbejde i det hele taget.

Ved Finanslovdebatten i Fjor fremdrog det ærede Medlem Hr. Paul Holt Grænsegendarmeriets Forhold, navnlig gennem de

seneste Aar, og paapegede, hvordan det foruden at have en toldpolitimæssig Funktion ogsaa havde haft en Indsats at skulle gøre af krigsmæssig Karakter, hvilket dog ikke havde maattet meddele Medlemmerne af Korpset. I den Forbindelse pegede det ærede Medlem paa, at Grænsegendarmeriet havde et berettiget Krav paa at faa Klarhed over, hvad dets Opgave skulde være i Fremtiden, saa Korpsets Uddannelse kunde tage tydelig Sigte herpaa. Den højtærede Finansminister erkendte, at Grænsegendarmeriets Forhold maatte frem til Afgørelse. Det forekommer mig, at denne Afgørelse stadig trænger sig paa.

Angaaende Korpsets lønningsmæssige Placering er man ved Lønningslovens Revision naaet frem til betydelige Goder for Gendarmerne, saa det maa siges, at de efterhaanden har naaet løn- og advancementsmæssig Ligestilling med Toldvæsenets Funktionærer, men langt fra med Politiets, hvis Funktioner de ogsaa udfører. Det er et naturligt Ønske hos Gendarmerne at blive side-stillet med Politiet løn- og advancementsmæssigt. Man maa erindre, at en stor Gruppe af Gendarmerne ikke kan naa ud over Grænsegendarmeriets 8de Lønklasse, 2 850 Kr., hvilket skyldes de mange Ansættelser i 1919—20. Samtidig maa det erkendes, at der ved den nye Tjenestemandsløvs blev oprettet en Række nye Avancementsposter.

Der er, med Rette synes det mig, Utilfredshed i Korpset med Hensyn til dets Kompetence i Grænsekontrollen efter Besættelsens Ophør. Man bør naa til Enighed om, at Grænsegendarmeriet, der har Bevogtning som Speciale, ogsaa faar Ansvar for den Bevogtning, der skal foregaa, og saadan, at det i Tider, hvor det ikke selv er i Stand til at bestride Opgaverne, kan rekvirere fornøden Bistand fra Ordensmyndighederne.

Grænsekontrollen varetages for Tiden af Kriminalpolitiet, Ordenspolitiet, Grænsegendarmeriet, Toldvæsenets Embedsmænd og Funktionærer samt af Militæret, hver under sin Ledelse, dog saadan, at Gendarmeriet i Øjeblikket er underlagt dem af Hærens Afdelinger, der skiftevis varetager Bevogtningen. Gendarmerne føler sig tilsidesat i Tjenesten. Hærens Mandskab har i det væsentlige Bevogtningen af de sekundære Veje, hvor der findes Grænsegendarmerianmeldelsesposter med Vagtbarakker. En Tid var Gendarmerne Vagtkommandører for Militærets Vagthold, men Hæren har vel efterhaanden tilstrækkeligt med Underbefalingsmænd, saa Gendarmerne kan skubbes